

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

Nr. 6495/IJ/3471/DIJ/2016

REZOLUȚIE 29 decembrie 2016

1. Data și modalitatea de sesizare

Sesizarea formulată de petenții Remus Borza și Adrian Munteanu-Lazăr a fost adresată Consiliului Superior al Magistraturii și înaintată Inspekției Judiciare, unde a fost înregistrată, la data de 27 septembrie 2016, la Direcția de inspekție judiciară pentru judecători sub nr. 6495/IJ/3471/DIJ/2016.

2. Aspecte semnalate

Prin sesizare, petenții au solicitat efectuarea verificărilor privind modalitatea de instrumentare, de către doamna judecător Camelia Bogdan, din cadrul Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, a dosarului nr. 2428/2/2016, sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și t) raportat la art. 99¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea sesizării, în esență, după prezentarea unui istoric al dosarului nr. 2428/2/2016 al Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, precum și a situației de fapt care a condus la formularea plângerii penale, se exprimă critici referitoare la modalitatea de instrumentare și soluționare a cauzei, susținându-se de petenți că doamna judecător a încălcat, în mod flagrant, dispozițiile legale, de drept material și procesual.

Astfel, se susține că doamna judecător nu a respectat dispozițiile art. 341 Cod procedură penală (în vigoare la data de 6 mai 2016), respectiv art. 2 și art. 3 Cod procedură penală, prin măsura dispusă de a administra probe, într-o procedură, care nu este susceptibilă de probatorii noi.

Petenții precizează că verificarea legalității măsurilor dispuse de organul de cercetare penală se poate face exclusiv prin raportare la probele administrate de acesta, întrucât, altminteri, judecătorul de cameră preliminară se transformă într-o veritabilă instanță de control judiciar pe fondul cauzei, aspect nepermis, în opinia acestora, de dispozițiile procesuale cuprinse de art. 341 Cod procedură penală.

Totodată, în susținerea acestei opinii, petenții arată că nu pot fi administrate

Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal - 23261

Adresa: București, B-dul Regina Elisabeta nr. 40, Sector 5

Fax: 021.322.62.96

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)”

Inspectia Judiciară

probe noi și prin raportare la faptul că una din soluțiile pe care le poate pronunța judecătorul de cameră preliminară, conform art. 341 alin. (6) Cod procedură penală, este aceea de trimitere a cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale.

De asemenea, se arată că doamna judecător a încălcat dispozițiile art. 67 și art. 68 Cod procedură penală, precum și prevederile art. 110 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prin faptul că a respins, ca inadmisibile, cererile de recuzare formulate împotriva sa, întrucât îndeplinirea tuturor condițiilor privind admisibilitatea cererilor de recuzare făcea ca analiza temeiniciei pe fond a acestora să fie dată, prin lege, unui alt complet de judecată, iar nu judecătorului care era suspectat de lipsa de imparțialitate.

3. Data finalizării verificărilor prealabile și conținutul acestora

Verificările prealabile s-au efectuat în condițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, republicată, și în limitele de competență prevăzute de dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată, fiind finalizate la data de 23 decembrie 2016.

În această etapă, au fost solicitate relații conducerii Curții de Apel București, depunându-se copii ale înregistrărilor audio ale ședințelor de judecată referitoare la dosarul nr. 2428/2/2016 și punctul de vedere întocmit de doamna judecător Camelia Bogdan și s-au consultat evidențele din sistemul informatic ECRIS ale Curții de Apel București.

4. Situația de fapt rezultată din verificările prealabile

Pe rolul Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, s-a înregistrat la data de 7 aprilie 2016, sub nr. 2428/2/2016, plângerea formulată de petenta Insolvency Recovery Solutions S.R.L. împotriva ordonanței din data de 27 ianuarie 2016 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, în dosarul nr. 680/P/2015, prin care s-a dispus clasarea cauzei față de Borza Remus și Munteanu Lazar Adrian cu privire la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv complicitate la abuz în serviciu față de reprezentanții B.C.R., Turcu Constant Christian și Bădescu Ioana; precum și împotriva ordonanței nr. 71/II-2/2016 din data de 16 martie 2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, prin care s-a respins, ca nefondată, plângerea petentei Insolvency Recovery Solutions S.R.L. împotriva ordonanței din data de 27 ianuarie 2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, emisă în

Inspekția Judiciară

[REDACTED]
dosarul nr. 680/P/2015.

Dosarul nr. 2428/2/2016 a fost repartizat aleatoriu în sistem informatic ECRIS completului C5CP, judecător de cameră preliminară fiind doamna Camelia Bogdan, fiind stabilit primul termen de judecată la data de 18 aprilie 2016.

La acest termen, constatându-se că nu este îndeplinită procedura de citare a intimaților, s-a amânat judecata la 19 aprilie 2016, apoi la 6 mai 2016.

Prin încheierea din data de 6 mai 2016, după ce s-a pus în discuție suplimentarea probatoriului, judecătorul de cameră preliminară a încuviințat din oficiu proba cu înscrisuri, precum și cererea apărătorului ales al petentei Insolvency Recovery Solutions S.R.L. de comunicare a corespondenței purtată între B.C.R. și EURO INSOL, după deschiderea procedurii insolvenței.

În consecință, s-a dispus emiterea unei adrese către Banca Națională a României pentru a comunica care sunt procedurile de cunoaștere a clientelei – „know your customer”, obligatoriu a fi efectuate de către bănci, conform Legii nr. 656/2002, atunci când se deschid conturi escrow și pentru a-și preciza poziția în legătură cu posibilitatea ca aceeași persoană juridică să cumuleze calitatea de agent escrow, cât și de parte în procedura de insolvență.

De asemenea, s-a dispus emiterea unei adrese către Banca Comercială Română cu următoarele solicitări:

- să se deponă la dosarul cauzei verificările ce s-au desfășurat în legătură cu contul escrow din data de 19.06.2014, precum și în ceea ce privește expunerea la potențialul risc de spălare a banilor, conform Legii nr. 656/2002;

- să se precizeze care sunt politicile pe care le desfășoară BCR în privința cunoașterii clientelei, conform Legii nr. 656/2002, atunci când se deschid conturi escrow.

- să se facă dovada acordului creditorilor, conform disp. art. 79 din Legea nr. 85/2014, în privința contului escrow din 19.06.2014 în care banca are calitate de creditor al INR MANAGEMENT REAL ESTATE SRL și, totodată, de agent escrow;

- BCR să-și precizeze poziția în legătură cu posibilitatea ca aceeași persoană juridică să cumuleze calitatea de agent escrow, cât și de parte în procedura de insolvență;

- să se facă verificări și să se comunice instanței precizările privind modalitatea în care s-a identificat beneficiarul real al societății INR MANAGEMENT REAL ESTATE SRL având în vedere că la data de 01.07.2005,

Inspekția Judiciară

aceasta figurează fi fost deținută de către o societate OCTAVO HOLDING INVESTMENTS LIMITED, societate încorporată la sediul unui încorporator de societăți off-shore din Republica Cipru.

- să se depună la dosarul cauzei verificările care au stat la baza și toată documentația care a stat la baza acordării facilității de credit garantată prin contractul de ipotecă societății INR MANAGEMENT REAL ESTATE SRL, precum și toate înscrisurile derivând din relațiile comerciale dintre BCR și societatea INR MANAGEMENT REAL ESTATE SRL, iar, în măsura în care s-au făcut verificări în ceea ce privește beneficiarul real al acestei societăți, se vor detalia în scris natura verificărilor.

- să se comunice corespondența purtată între BCR și EURO INSOL SPRL, după deschiderea procedurii insolvenței.

Totodată, s-a dispus emiterea unei adrese către EURO INSOL SPRL pentru a face dovada acordului creditorilor, conform dispozițiilor art. 79 din Legea nr. 85/2014, în privința contului escrow din 19.06.2014 în care banca, respectiv B.C.R., are calitate de creditor al INR MANAGEMENT REAL ESTATE S.R.L. și de agent escrow.; precum și emiterea unei adrese către Tribunalul București – Secția a VII-a Civilă în vederea atașării dosarului nr. 28062/3/2013.

Judecătorul de cameră preliminară a pus în vedere părților să indice filele din dosarul nr. 28062/3/2013 al Tribunalului București, Secția a VII-a Civilă unde este materializat acordul creditorilor la deschiderea contului escrow, să facă precizări în ceea ce privește modalitatea de intrarea în posesie, respectiv de vânzare la un preț subevaluat a terenului din localitatea Snagov și, totodată, cu privire la derularea efectivă a contractelor de consultanță menționate la punctul nr. 6, contracte care au fost încheiate pentru facilitarea unor plăți, către persoane fizice și la societăți controlate de către aceste persoane fizice, în calitate de beneficiari reali, precum și să facă verificări și să comunice instanței precizările privind modalitatea în care s-a identificat beneficiarul real al societății INR MANAGEMENT REAL ESTATE S.R.L., având în vedere că, la data de 01.07.2005, aceasta figurează a fi deținută de către o societate OCTAVO HOLDING INVESTMENT LIMITED, societate încorporată la sediul unui încorporator de societăți off-shore din Republica Cipru; punând în vedere intimatului Borza Remus, în calitate de reprezentant legal al EUROINSOL SPRL, să precizeze modalitatea în care s-a materializat intenția de angajare a răspunderii administratorului și dacă au fost sesizate organele de urmărire penală, potențialele fapte de spălare a banilor, aferente contractelor de

Inspekția Judiciară

consultanță încheiate între INR MANAGEMENT REAL ESTATE SRL și societățile despre care se face mențiunea că aparțin și sunt controlate în calitate de beneficiari reali de către fostul administrator al societății, Anca Rusu și de către soțul acesteia.

De asemenea, s-a dispus emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.J.D.T. - Structura Centrală pentru a se preciza dacă pe rolul acestor instituții figurează înregistrate dosare având obiect suspiciuni privind spălarea banilor și delapidare, în raport cu falimentarea INR MANAGEMENT REAL ESTATE SRL; punându-se în vedere intimaților Bădescu Ioana și Turcu Christian Constant să-și facă apărări cu privire la aspectele puse în discuție la acest termen de judecată.

Pentru comunicarea relațiilor solicitate s-a amânat cauza la data de 16 mai 2016, când apărătorii aleși ai intimaților Remus Borza și Munteanu Lazăr-Adrian au depus, la dosar, cerere de recuzare a judecătorului de cameră preliminară, apreciind că imparțialitatea magistratului este afectată în soluționarea cauzei, față de împrejurarea că au fost încălcate dispozițiile prevăzute de art. 341 Cod procedură penală, judecătorul dispunând în mod nelegal administrarea unor probe noi.

Judecătorul de cameră preliminară, a pus în discuție admisibilitatea cererii de recuzare formulată de intimați și, după deliberare, a respins, ca inadmisibilă, cererea de recuzare, apreciind că cererea de probatorii nu intră în câmpul de aplicare a dispozițiilor art. 64 alin (1) lit. f) Cod procedură penală, luând act că invocarea, prin prisma acestui articol, a unei cereri de recuzare, nu atrage și admisibilitatea acesteia.

Apoi, judecătorul de cameră preliminară a pus în discuția părților revenirea cu adresa în vederea atașării la dosarul cauzei a înscrisurilor solicitate și acordarea unui nou termen de judecată la data de 7 iunie 2016.

Apărătorul ales al intimatului Remus Borza, avocat Ilie Perca, a formulat oral o nouă cerere de recuzare a președintelui completului de judecată, potrivit dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) Cod procedură penală, precizând că procedura recuzării nu îi permite judecătorului să se pronunțe asupra unei astfel de cereri, judecătorul fiind desesizat atunci când se formulează o astfel de cerere, care urmează a fi soluționată de un alt complet de judecată. Totodată, a apreciat că prin cerere de recuzare depusă în scris la dosarul cauzei nu a fost analizată

Inspekția Judiciară

temeinic de judecătorul de cameră preliminară și, prin încheierea de ședință din data de 6 mai 2016, judecătorul de cameră preliminară s-a antepunat cu privire la soluția ce urmează a fi dispusă în cauză.

Judecătorul de cameră preliminară a pus în discuție admisibilitatea cererii de recuzare formulată oral de apărătorul ales al intimatului, apoi, a respins, ca inadmisibilă, cererea de recuzare, motivând, în esență, că „în temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) Cod procedură penală, pot fi invocate doar acele temeiuri din care rezultă că instanța și-a format o părere dincolo de orice dubiu rezonabil cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui dintre inculpați, iar standardul probatoriu ce trebuie avut în vedere de instanță la soluționarea prezentei cauze este acela de suspiciune rezonabilă, condiție ce trebuie verificată pentru a justifica dacă este necesară sau nu începerea urmăririi penale”.

Apărătorul ales al petentei Insolvency Recovery Solutions S.R.L., avocat Dascălu Constantin, a depus la dosarul cauzei un set de înscrisuri în circumstanțiere, referitoare la conivența infracțională dintre BCR și EURO UNISOL SPRL, cu privire la aprobarea unui onorariu, având un cuantum mult mai mare decât acela stabilit de judecătorul sindic, iar judecătorul de cameră preliminară, după deliberare, a încuviințat proba cu înscrisuri în circumstanțiere și a constatat ca fiind administrată prin depunerea înscrisurilor la dosar.

Întrucât s-a constatat că nu au fost înaintate relațiile solicitate Băncii Comerciale Române și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală, precum și față de necesitatea atașării dosarului nr. 28062/3/2013 aflat pe rolul Tribunalului București – Secția a VII-a Civilă, s-a dispus a se reveni cu adrese și s-a amânat judecarea cauzei la 7 iunie 2016, când, pentru a se da posibilitatea apărătorilor aleși ai petentei și ai intimatilor să studieze actele depuse de Banca Comercială Română, s-a stabilit termen la 10 iunie 2016.

La acest termen s-au formulat concluziile cu privire la plângerea formulată de petentă și, prin încheierea din camera de consiliu de la data de 10 iunie 2016 pronunțată în dosarul nr. 2428/2/2016 de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, în baza art. 341 alin. (6) lit. b) Cod procedură penală, s-a admis plângerea împotriva ordonanței nr. 680/P/2015 din 27 ianuarie 2016 și s-a trimis cauza Direcției Naționale Anticorupție în vederea completării urmăririi penale.

Totodată, în baza art. 267 Cod penal, s-a sesizat organul de urmărire penală în privința efectuării unor verificări privind potențialele infracțiuni de spălare a

Inspekția Judiciară

banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 de către Banca Comercială Română S.A., constând în dobândirea imobilelor active situate în satul Tâncăbești, comuna Snagov, județul Ilfov compus din 15 loturi de teren adiacente cu o suprafață totală de 59.679 m.p., conform procesului verbal de licitație publică nr. 1870/23.05.2014 și respectiv a activului SILVER MOUNTAIN, situat în Poiana Brașov, județul Brașov, compus din 171 apartamente, 176 locuri de parcare, 2 spații comerciale, clădire multifuncțională - Restaurant, Club, Spa & Fitness, drumuri de acces, spații verzi și teren excedentar în suprafață de 206.500 m.p. și bunuri mobile care deservește activul, conform procesului verbal de licitație nr. 1873/23.05.2016, a transferurilor bancare menționate în facturile nr. 20140010/13.06.2014, nr. 20140009/13.06.2014 și nr. 20140008/13.06.2014; dispunându-se ca o copie a încheierii și a dosarului nr. 2428/2/2016 să se înainteze parchetului competent, respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T., în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 508/2004 pentru a fi atașate la dosarul înregistrat pe rolul acestei instituții, ca urmare a soluției de declinare cuprinse în ordonanța din 27 ianuarie 2016 din dosarul nr. 680/P/2015 al D.N.A. - Secția de Combatere a Corupției; hotărârea fiind definitivă.

5. Argumentarea soluției și dispozițiile legale aplicabile

Petenții, prin prezenta sesizare, au solicitat efectuarea verificărilor privind modalitatea de instrumentare, de către doamna judecătore Camelia Bogdan, din cadrul Curții de Apel București - Secția a II-a Penală, a dosarului nr. 2428/2/2016, sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și t) raportat la art. 99¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară „încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii.”

Din conținutul sesizării, rezultă că s-a invocat de către petenți săvârșirea de către doamna judecătore Camelia Bogdan a acestei abateri disciplinare, considerând că nu a respectat dispozițiilor art. 67 și art. 68 Cod procedură penală, întrucât a respins, ca inadmisibile, cererile de recuzare formulate împotriva sa, în condițiile în care avea obligația de a înainta cererile spre soluționare completului imediat următor ce judecă în aceeași materie.

Inspekția Judiciară

Sub aspectul laturii obiective a acestei abateri disciplinare, este necesar ca judecătorul, cunoscând existența unor situații, care sunt reglementate de dispozițiile legale ca fiind incompatibilități ale magistratului, să continue să participe la soluționarea unei cauze sau cereri.

Conform dispozițiilor art. 68 alin. (1) Cod procedură penală, „Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță.”

În prezenta lucrare, așa cum s-a menționat în situația de fapt reținută, în dosarul nr. 2428/2/2016, la termenul de judecată din data de 16 mai 2016, intimații Remus Borza și Munteanu Lazăr-Adrian, prin avocați, au formulat două cereri de recuzare a judecătorului de cameră preliminară, care au fost respinse, ca inadmisibile, de către judecătorul recuzat.

Astfel, se constată că judecătorul de cameră preliminară a considerat că sunt incidente dispozițiile art. 67 alin. (5) Cod procedură penală, conform cărora inadmisibilitatea cererii de recuzare se constată de procurorul sau de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare.

În analiza cererilor de recuzare, judecătorul de cameră preliminară a argumentat în sensul că simpla menționare a cazului de incompatibilitate prevăzut de art. 64 alin. (1) lit. f) Cod procedură penală, atâta timp cât temeiurile de fapt nu se încadrează în situația reglementată de lege, nu se poate aprecia că respectă cerințele privind admissibilitatea cererii de recuzare prevăzute de dispozițiilor art. 67 alin. (4) Cod procedură penală.

Totodată, în opinia exprimată de judecătorul de cameră preliminară și consemnată în încheierea din data de 16 mai 2016, pentru a fi incidente dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) Cod procedură penală, este necesar să fie „invocate doar acele temeiuri din care rezultă că instanța și-a format o părere dincolo de orice dubiu rezonabil cu privire la vinovăția sau nevinovăția unuia dintre inculpați, iar standardul probatoriu ce trebuie avut în vedere de instanță la soluționarea prezentei cauze este acela de suspiciune rezonabilă, condiție ce trebuie verificată pentru a justifica dacă este necesară sau nu începerea urmăririi penale.... Altfel spus, există obligația de abținere sau de admitere a recuzării atunci când din conduita judecătorului transpare bănuiala legitimă că și-ar fi putut forma convingerea dincolo de orice dubiu rezonabil cu privire la vreuna din faptele deduse judecății în privința cărora judecătorul va pronunța una din principalele soluții pe fondul cauzei prevăzute de art. 396 C.proc.pen., respectiv achitare, condamnare sau încetarea

Inspekția Judiciară

procesului penal. În prezenta cauză, art. 341 C.pr.pen., nu cuprinde niciuna din aceste soluții.”

Având în vedere verificările prealabile efectuate, se constată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât se reține că doamna judecător a argumentat aplicarea normelor procedurale, în analiza admisibilității cererilor de recuzare formulate împotriva sa, iar interpretarea dispozițiilor legale nu se poate caracteriza ca fiind nejustificată și nerezonabilă.

Prin sesizare, petenții susțin că judecătorul de cameră preliminară nu a respectat normele legale de drept material și de drept procesual penal, prin faptul că a dispus, din oficiu, administrarea probei cu înscrisuri noi, solicitând, în acest sens, relații de la diverse instituții, cu încălcarea dispozițiilor art. 341 Cod procedură penală.

Referitor la criticile față de măsurile dispuse și soluția pronunțată trebuie menționat că nu pot fi supuse verificărilor de natură administrativă, efectuate pe această cale de către Inspekția Judiciară, în caz contrar, încălcându-se principiul independenței judecătorului, consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituția României.

De asemenea, analiza și aprecierea probelor care fundamentează hotărârile pronunțate de instanțe, în cauzele deduse judecătii, raționamentul și interpretarea normelor legale de către completul de judecată, precum și argumentele de fapt și de drept ce motivează măsurile și soluțiile pronunțate constituie aspecte ce țin de judecata propriu-zisă a cauzelor și care, potrivit dispozițiilor legale enunțate, excedează limitelor de competență ale Inspekției Judiciare, fiind susceptibile a fi analizate cu ocazia controlului de legalitate și temeinicie al hotărârii, realizat în cadrul cailor de atac, exercitate în condițiile legii.

Verificările administrative efectuate trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și cel al autorității de lucru judecat a hotărârilor rămase definitive și irevocabile, astfel cum sunt prevăzute în art. 124 alin. (3) din Constituția României, art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și art. 46 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, în exercitarea atribuțiilor sale, Inspekția Judiciară trebuie să

Inspekția Judiciară

respecte dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, potrivit căreia hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.

În acest context normativ, punerea în discuție, pe calea verificărilor administrative efectuate de Inspekția Judiciară, a aspectelor sesizate de petenți și care vizează de fapt chestiuni de judecată, respectiv, aprecierea și evaluarea de către completul de judecată a incidenței unor norme legale, precum și raționamentul logico-juridic care a stat la baza interpretării textelor de lege aplicabile, ar fi de natură să creeze o îndoială legitimă cu privire la respectarea principiilor enunțate, prin care este interzisă orice imixtiune în înfăptuirea actului de justiție.

Petenții au solicitat efectuarea verificărilor sub aspectul săvârșirii de doamna judecător Camelia Bogdan a abaterii disciplinare reglementată de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Conform art. 99¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004, „Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.”

Trebuie subliniat că, pentru a se constata grava neglijență este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, încălcarea normelor trebuie să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește orice justificare, cu consecințe deosebit de grave atât în ceea ce privește drepturile procesuale ale părților, cât și a activității de judecată.

Din verificările efectuate, s-a constatat că nu sunt realizate condițiile impuse de lege, întrucât, pe de o parte, nu s-a probat nerespectarea normelor de drept material ori procesual și nici nu s-a identificat greșeala, care să poată fi caracterizată ca fiind evidentă și nici neîndoielnică. Mai trebuie subliniat și că, interpretarea normei de drept procesual nu se poate constitui în element de compunere al abaterii imputate, din moment ce norma procedurală supusă interpretării de judecător constituie, în realitate, o aplicare a legii, exclusă a fi supusă controlului administrativ, atâta vreme cât interpretarea este rațională,

Inspekția Judiciară

argumentată și rezonabilă.

Referitor la administrarea, din oficiu, a probei cu înscrisuri, în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile art. 341 Cod procedură penală, se reține că, prin încheierea de la termenul din data de 6 mai 2016, s-a argumentat încuviințarea probei, în fapt și în drept, judecătorul de cameră preliminară considerând că proba cu înscrisuri este admisibilă în condițiile în care, potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (2) Cod procedură penală, poate solicita părților să depună note scrise cu privire la admisibilitatea sau temeinicia plângerii, raportându-se și la dispozițiile art. 267 Cod penal, care definesc infracțiunea de „omisiunea sesizării”.

În ceea ce privește procedura reglementată de dispozițiile art. 341 Cod procedură penală, trebuie menționat și faptul că, prin intrarea în vigoare, la data de 23 mai 2016, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016, s-a introdus alin. (5¹), conform căruia „Judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea, verifică soluția atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”, ceea ce nu exclude ca proba cu înscrisuri să fie încuviințată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară, când acesta apreciază că este utilă și necesară.

Se reține că judecătorul de cameră preliminară a argumentat măsurile dispuse și soluția pronunțată în dosarul nr. 2428/2/2016 al Curții de Apel București, iar susținerile petentei și a intimăților au fost analizate și s-a motivat, în fapt și în drept, hotărârea din această cauză.

În consecință, prin soluția pronunțată, judecătorul de cameră preliminară a realizat o interpretare a normelor legale incidente și a situației de fapt dedusă judecății, aspect ce constituie un atribut esențial al activității de judecată propriu-zise, fără a se putea reține încălcarea normelor legale din gravă neglijență sau din rea credință, așa încât nu s-au reliefat indicii de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru toate aceste considerente, întrucât din verificările efectuate nu se conturează indiciile săvârșirii vreuneia dintre abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de natură să atragă răspunderea disciplinară a doamnei judecător Camelia Bogdan, din cadrul Curții de Apel București, ori de încălcare a normelor Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, urmează ca sesizarea formulată de petenții Remus Borza și Adrian

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

Munteanu-Lazăr să fie clasată.

Pentru aceste motive:

DISPUN

În temeiul art. 45 alin. (4) lit. b) raportat la art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, clasarea sesizării formulate de petenții Remus Borza și Adrian Munteanu-Lazăr.

INSPECTOR JUDICIAR
Judecătoarea Petronela Codreanu

Petronela Codreanu

STIRIBESCU